Bi Kịch Của Palestine Và Sai Lầm Địa Chính Trị Của Phương Tây

Bởi Frank , 10 Tháng 6 2026

Bi Kịch Của Palestine Và Sai Lầm Địa Chính Trị Của Phương Tây: Từ Nền Kinh Tế Chiến Tranh Mafia Đến Con Đường Tơ Lụa Mới

Bởi Frank Dumon

Trong khi truyền thông phương Tây đánh mất mình trong những sự xao nhãng vô tận và những màn đấm bóng chính trị, thực tế ở Gaza đang chết dần một cách âm thầm, khủng khiếp. Mỗi ngày, 30 đến 40 người Palestine vô tội bị giết. Nỗi đau

nhân đạo lớn đến mức lời nói không thể diễn tả hết. Những gì đang xảy ra ở đó không chỉ đơn thuần là một bi kịch địa phương; nó là điểm cuối có triệu chứng của một bá quyền phương Tây đang thất bại. Giá cả chợ đen đã trở nên kỳ cục. Người Palestine tuyệt vọng phải trả 200 đô la cho một tá trứng. Có những lời đồn về một nền kinh tế chiến tranh kiểu mafia, trong đó không chỉ Israel mà cả một số tác nhân Ai Cập kiếm bộn tiền từ nỗi khổ tinh khiết của một dân tộc đang chiến đấu vì một chút nước sạch và điện.

Chúng ta bị ám ảnh bởi những vấn đề phụ và phớt lờ cốt lõi của vấn đề. Toàn bộ tình hình ở Trung Đông xoay quanh một câu hỏi cơ bản: Palestine.

Cốt Lõi Của Cuộc Xung Đột: Một Cuộc Chiếm Đóng Bị Lãng Quên

Iran, Hamas, Hezbollah và Houthis luôn bị miêu tả trên báo chí phương Tây chỉ là những 'ủy nhiệm' hay khủng bố. Nhưng những ai coi trọng lịch sử và luật pháp quốc tế sẽ thấy một thực tế khác. Họ là những đồng minh đang chiến đấu chống lại một cuộc chiếm đóng không thể chịu đựng nổi. Toàn bộ Trung Đông đã trở thành một thùng thuốc súng vì gốc rễ của cuộc xung đột – sự từ chối một nhà nước Palestine khả thi và sự sỉ nhục kéo dài hàng thập kỷ đối với một dân tộc – chưa bao giờ được giải quyết.

Dưới thời Benjamin Netanyahu, Israel chỉ có một mục tiêu điên rồ: một cuộc chiến với Iran và sự khuất phục dứt khoát khu vực. Và họ đã thua. Dư luận toàn cầu đã quay lưng; các cuộc thăm dò ở 36 quốc gia cho thấy 67% dân số hiện coi hành động của Israel là sai trái về cơ bản. Israel đang bị mắc kẹt trong một cuộc khủng hoảng hiện sinh, bị kẹp giữa thực tế khắc nghiệt của sự cô lập quốc tế và thực tế tàn bạo của nền chính trị nội bộ Mỹ đang phá sản.

Netanyahu sinh ra là con trai của Tzila Segal (28 tháng 8 năm 1912; mất 31 tháng 1 năm 2000) và Benzion Netanyahu (tên khai sinh Benzion Mileikowsky ngày 25 tháng 3 năm 1910; mất 30 tháng 4 năm 2012). Ông nội của ông, Giáo sĩ Mileikowsky, di cư từ khu vực ngày nay là Ba Lan đến Lãnh thổ Ủy trị Palestine của Anh vào năm 1920 và đổi họ thành Netanyahu.

Ba Vũ Khí 'Hạt Nhân' Của Iran

Israel từ chối chấp nhận thực tế chiến lược mới, nhưng Iran đã mở rộng hiệu quả khả năng răn đe của mình đến Lebanon và Gaza. Bất kỳ cuộc tấn công nào vào 'trục kháng chiến' đều được đáp trả như một cuộc tấn công vào chính Tehran.

Khái niệm địa chính trị quan trọng: Iran thực sự sở hữu ba vũ khí 'hạt nhân' khiến cho chiến thắng quân sự của Mỹ và Israel trở nên bất khả thi.

1. Eo biển Hormuz: Kiểm soát huyết mạch quan trọng này của năng lượng thế giới.
2. Vùng đất trung tâm (Heartland): Liên minh chiến lược sâu sắc với Nga và Trung Quốc, hiện thân hiện đại của lý thuyết vùng đất trung tâm của Mackinder.
3. Ngưỡng hạt nhân: Năng lực hạt nhân thực tế mà quốc gia này sở hữu, hoặc đang xây dựng ngay tại thời điểm này. Nếu cần thiết với sự giúp đỡ từ Triều Tiên hoặc Pakistan.

Mỹ và Israel đang cố gắng tuyệt vọng để duy trì sự kiểm soát của họ đối với khu vực bằng cách hợp nhất về mặt pháp lý và cấu trúc các cơ quan tình báo và quân sự Mỹ với Israel. Thông qua các đề xuất lập pháp mờ ám như 'Mục 224', sự giám sát của Mỹ đối với các chuyển giao quân sự bị phá hoại hoàn toàn. Do đó, không có bất kỳ sự kiểm soát dân chủ nào, Israel trở thành trên thực tế bang thứ 51 của Mỹ về mặt an ninh và tình báo. Đây là một động thái xảo quyệt và nguy hiểm, đi ngược lại ý chí của 60% dân số Mỹ, những người ngày càng muốn tạo khoảng cách với sự ủng hộ vô điều kiện này.

Đại tá Lawrence Wilkerson là một đại tá đã nghỉ hưu của Quân đội Mỹ và cựu chánh văn phòng của Bộ trưởng Ngoại giao Mỹ. Ông thảo luận với Glenn Diesen trong một video YouTube về những vấn đề sâu sắc mà Israel và Mỹ đang phải đối mặt. Israel phản ứng trước sự ủng hộ đang giảm sút ở Mỹ thông qua Mục 244, điều này **sẽ neo giữ Israel một cách hợp pháp vào tổ hợp công nghiệp-quân sự của Mỹ.**

Sự Suy Tàn Của Bá Quyền Hàng Hải

> Điều mà các nhà lãnh đạo phương Tây hoàn toàn bỏ lỡ, tuy nhiên, là sự chuyển dịch vĩ mô lịch sử đang diễn ra ngay dưới mũi họ. Trong 500 năm qua, phương Tây đã xây dựng sự thống trị của mình dựa trên sức mạnh hàng hải: kiểm soát các biển, eo biển hẹp và các tuyến đường thương mại. Nhưng kỷ nguyên này đang đi đến hồi kết.

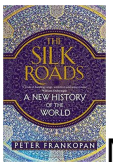

Như nhà sử học Peter Frankopan nhấn mạnh trong phân tích của ông về 'Con đường Tơ lụa Mới', sức mạnh đang dịch chuyển vào lục địa. Nga và Trung Quốc đang xây dựng một mạng lưới đường ống, đường sắt và hành lang đất liền khổng lồ, tự chủ. Xương sống cơ sở hạ tầng này làm cho họ miễn nhiễm với các cuộc phong tỏa hải quân của phương Tây. Trong khi phương Tây vẫn cố gắng áp đặt các lệnh trừng phạt trên biển và lên tàu 'hạm đội bóng' của Nga – một hành động tuyệt vọng của một cường quốc hải quân đang tàn lụi – các cường quốc Á-Âu đang xây dựng một pháo đài kinh tế không phụ thuộc vào biển.

Phương Tây đang bị mắc kẹt trong các mô hình của thế kỷ trước, trong khi phương Đông đang xây dựng cơ sở hạ tầng của thế kỷ tiếp theo. Những nỗ lực của EU nhằm quân sự hóa các tuyến đường hàng hải không chỉ vô nghĩa mà còn mời gọi cướp biển và trả đũa trong một thế giới đa cực nơi phương Tây đang mất kiểm soát các đại dương.

Châu Âu Mộng Du Vào Vực Thẳm

Không nơi nào sự phá sản về trí tuệ và chiến lược này rõ ràng hơn ở châu Âu. Các nhà lãnh đạo chính trị châu Âu – từ Starmer ở Anh đến Macron ở Pháp và Merz ở Đức – hành xử như những kẻ ngốc lịch sử. Họ đang mộng du tiến về phía một cuộc chiến tranh thảm khốc.

Tại Ukraina, Putin hiện vẫn đang kìm hãm. Ông đang giữ 'nước sau đập' được kiểm soát, giữa một Hội đồng An ninh Nga ngày càng lên tiếng rằng 'đã đủ rồi' và lãnh thổ NATO đang bị sử dụng cho các cuộc tấn công vào Nga. Nhưng các nhà lãnh đạo châu Âu, bị thúc đẩy một cách mù quáng bởi hệ tư tưởng và sự phục tùng Đại Tây Dương, tiếp tục khiêu khích. Họ không hiểu rằng họ đang chơi với lửa của Điều 5 và leo thang hạt nhân.

Mỹ sẽ không bao giờ giúp châu Âu sau những hành động khiêu khích ngu xuẩn và đang diễn ra của họ. Kho vũ khí của họ gần như đã cạn kiệt, và của châu Âu gần như không tồn tại. Không có người Mỹ trẻ nào sẽ chiến đấu vì Trump; họ thà di cư đến Canada hoặc Mexico. Truyền thông phương Tây bị thao túng gần như đã ngừng đưa tin về Ukraina đang thua cuộc, nhưng nguy hiểm lớn hơn bao giờ hết. Châu Âu có nguy cơ xung đột hạt nhân trong một cuộc chiến ủy nhiệm mà họ không thể thắng, trong khi nền kinh tế của chính họ sụp đổ do cắt đứt quan hệ với Nga và châu Á.

Ảo Tưởng Về Bá Quyền

Trong một cuộc phỏng vấn gần đây và tiết lộ với người dẫn chương trình Nima Alkorshid, cựu sĩ quan tình báo Thụy Sĩ và chiến lược gia của Liên Hợp Quốc, Đại tá Jacques Baud mổ xẻ bế tắc hiện tại ở Trung Đông. Phân tích của ông đưa ra một cái nhìn tàn nhẫn về những sai lầm chiến lược của phương Tây, sự thay đổi quan hệ quyền lực trong khu vực, và cách mà lợi ích chính trị trong nước đang giam cầm bối cảnh quốc tế. Những gì tiếp theo là sự suy ngẫm phê phán về bốn trụ cột trong lập luận của Baud: sự áp dụng có chọn lọc luật pháp quốc tế, sự đánh giá thấp Iran, vai trò của việc duy trì quyền lực cá nhân, và sự phá sản chiến lược của các thủ đô phương Tây.

Sự Áp Dụng Có Chọn Lọc Luật Pháp Quốc Tế

Một trong những quan sát đau đớn nhất trong thực tế địa chính trị hiện tại là sự khinh thường có hệ thống đối với luật pháp quốc tế của Hoa Kỳ, Israel và các đồng minh châu Âu chính của họ – đáng chú ý là Anh, Pháp và Đức. Luật pháp quốc tế không còn được các tác nhân này coi là một khuôn khổ ràng buộc, mà là một công cụ được áp dụng có chọn lọc.

Điều này trở nên rõ ràng một cách đau đớn trong cuộc khủng hoảng Lebanon. Lực lượng UNIFIL của Liên Hợp Quốc, ban đầu được thành lập để duy trì hòa bình và bảo vệ chủ quyền của Lebanon, đã bị giảm xuống thành một khán giả không có răng nanh. Bởi vì các nước phương Tây, bao gồm cả Pháp với tư cách là nước đóng góp quân chính, chỉ định Hezbollah đơn thuần là một thực thể khủng bố, một sứ mệnh hòa bình vô tư đã bị làm cho không thể. Phương Tây do đó chọn cách lách luật pháp quốc tế khi nó liên quan đến đồng minh Israel của họ, làm suy yếu hoàn toàn uy tín của trật tự thế giới dựa trên luật lệ.

Sự Kiên Cường Của Iran Và Sai Lầm Tính Toán Của Mỹ

Chiến lược của Mỹ và Israel trong khu vực được xây dựng trên một sai lầm tính toán cơ bản và thảm khốc: giả định rằng Iran sẽ chịu chung số phận với Iraq. Washington đã bị ảo tưởng rằng một chiến dịch nhanh chóng, áp đảo sẽ khiến chế độ và xã hội Iran sụp đổ trong vòng vài ngày. Đó là một sự đánh giá thấp nghiêm trọng về tình báo, chiều sâu chiến lược và sức kiên cường của dân số Iran.

Trong thực tế, Iran không hề nứt vỡ mà đã phát triển thành một cường quốc khu vực đã vẽ lại cán cân ở Trung Đông. Bằng cách sử dụng một chiến lược răn đe đáng tin cậy, Tehran đã chứng minh rằng họ không bị ấn tượng bởi sự hiện diện quân sự của Mỹ. Hoa Kỳ, vốn quen với các cuộc chiến không đối xứng chống lại các đối thủ yếu hơn, đã chứng tỏ là không chuẩn bị cho một quốc gia sở hữu chiều sâu chiến lược để làm cho chi phí xung đột trở nên không thể chấp nhận cao đối với Mỹ và các đồng minh khu vực của mình.

Duy Trì Quyền Lực Trong Nước Như Động Lực Cho Leo Thang

Tại sao căng thẳng tiếp tục leo thang khi các mục tiêu chiến lược đã trở nên không thể đạt được? Theo Baud, câu trả lời nằm không phải ở lợi ích nhà nước, mà ở hai cá nhân: Benjamin Netanyahu và Donald Trump. Động lực chiến tranh được duy trì bởi sự cần thiết của những cá nhân này để giữ quyền lực và thoát khỏi áp lực pháp lý và chính trị trong nước. Netanyahu kéo Mỹ vào một cuộc xung đột mà ông không thể thắng một mình, nhưng ông cần sự hiện diện quân sự của Mỹ như một lá chắn. Đồng thời, Israel nhận ra rằng mình đang gặp phải sự phản kháng ngày càng tăng trên toàn thế giới. Để chống lại cuộc khủng hoảng cô lập quốc tế và khủng hoảng tính hợp

pháp đang gia tăng này, chính phủ Israel đã giải ngân một ngân sách truyền thông chưa từng có lên tới không dưới 750 triệu đô la. Đây là một dấu hiệu rõ ràng cho thấy Tel Aviv nhận thức rõ như thế nào về việc hình ảnh toàn cầu của mình bị tổn hại về cơ bản, và đang cố gắng uốn nắn điều này bằng các biện pháp tài chính.

'Con Hổ Giấy' Và Sự Trống Rỗng Chiến Lược Của Châu Âu

Donald Trump tiếp tục tuyên bố rằng nước Mỹ vĩ đại trở lại, nhưng các sự kiện thực tế cho thấy một bức tranh khác. Hoa Kỳ đã bị giảm xuống thành một 'con hổ giấy' trong khu vực. Các căn cứ quân sự của họ, từng là biểu tượng của sức mạnh không thể đụng tới, đã chứng tỏ là dễ bị tổn thương và không còn cung cấp cho các nước sở tại sự bảo vệ hiệu quả. Huyền thoại về sự bất khả chiến bại của Mỹ đang sụp đổ.

Liên minh Châu Âu cũng chịu chung số phận. EU, và đặc biệt là trục London-Paris-Berlin, hoạt động với sự kiêu ngạo thiếu hiểu biết và thiếu quyền tự chủ chiến lược. Các nhà lãnh đạo châu Âu đưa ra quyết định không dựa trên phân tích trí tuệ tỉnh táo (được điều khiển bởi bộ não), mà bị thúc đẩy bởi cảm xúc, giáo điều tư tưởng và cảm tính (được điều khiển bởi bản năng). Họ phớt lờ những cảnh báo từ các cơ quan tình báo của chính mình và đi theo mù quáng lộ trình của Mỹ, mà điều này không phục vụ bất kỳ lợi ích quốc gia châu Âu nào. Thái độ phản xạ và trống rỗng chiến lược này chứng tỏ sự thiếu hụt sâu sắc về trí tuệ chính trị ở các thủ đô châu Âu hiện nay.

Kết Luận: Hóa Đơn Đang Được Trình Bày

Bi kịch của Palestine là tấm gương trong đó phương Tây nhìn thấy sự phá sản về đạo đức và chiến lược của chính mình.

Miễn là chúng ta từ chối phân loại chính xác cuộc xung đột – như một cuộc đấu tranh của một dân tộc bị chiếm đóng chống lại một cường quốc chiếm đóng – chúng ta sẽ chất chồng sai lầm lên sai lầm. Giấc mơ đơn cực của Mỹ đã kết thúc. Sự dịch chuyển quyền lực sang phương Đông đang diễn ra nhanh hơn hầu hết dám dự đoán. Mỹ và các chư hầu châu Âu của họ sẽ bị giảm xuống chỉ là cái bóng của chính họ trong quá khứ. Cách duy nhất để ngăn chặn sự suy tàn này là đối mặt với thực tế: Trung Đông sẽ không tìm thấy hòa bình miễn là vấn đề Palestine vẫn chưa được giải quyết, và phương Tây sẽ mất đi sự liên quan của mình miễn là nó bám víu vào một bá quyền hàng hải đã bị lịch sử vượt qua từ lâu.

Các cuộc xung đột ở Trung Đông là những cơn hấp hối của một mô hình cũ, đơn cực. Phương Tây, dẫn đầu bởi các nhà lãnh đạo thường quan tâm đến sự sống còn trong nước hơn là chiến lược dài hạn, đang mất dần sự kiểm soát đối với thế giới. Iran và các tác nhân khu vực khác đã chỉ ra rằng một cách tiếp cận có tư duy chiến lược hiệu quả hơn vũ lực thô bạo. Miễn là phương Tây từ chối áp dụng luật pháp quốc tế một

cách nhất quán và tiếp tục dựa vào bản năng hơn là trí tuệ, nó sẽ tiếp tục đẩy nhanh sự không còn phù hợp của chính mình.

https://youtu.be/pYHKfh8NpQI